

Справа № 0907/4382/2012

Провадження № 2/344/917/13

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

09 липня 2013 року

м. Івано-Франківськ

Івано-Франківський міський суд Івано-Франківської області

в складі головуючого - судді: Барашкова В.В.

секретаря: Мельник Н.С.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в місті Івано-Франківську цивільну справу за позовом ОСОБА_1 до Обласного комунального спеціалізованого лісогосподарського підприємства "Галсільліс", третя особа без самостійних вимог на стороні відповідача ОСОБА_2, про поновлення на роботі, оплати праці за час вимушеного прогулу та відшкодування моральної шкоди,

В С Т А Н О В И В:

Позивач звернувся до суду з позовом до Обласного комунального спеціалізованого лісогосподарського підприємства "Галсільліс", третя особа без самостійних вимог на стороні відповідача ОСОБА_2, про поновлення на роботі, оплати праці за час вимушеного прогулу та відшкодування моральної шкоди та просить суд поновити його на посаді головного лісничого, першого заступника генерального директора Обласного комунального спеціалізованого лісогосподарського товариства «Галсільліс», внести відповідний запис у трудову книжку, стягнути з підприємства на його користь заробітну плату за час вимушеного прогулу починаючи з 13.02.2012 р. по день виконання рішення, моральну шкоду в розмірі 15 000,00 грн.

Свої вимоги мотивує тим, що з 13.10.2011 року перебував у трудових відносинах з відповідачем та 13.02.2012 року незаконно звільнений на підставі п. 1 ч. 1 [ст. 41 КЗпП України](#) за одноразове грубе порушення трудових обов'язків. Відповідно до наказу Обласного комунального спеціалізованого лісогосподарського підприємства «Галсільліс» №10-к від 13.10.2011 року позивача було призначено виконуючим обов'язки головного лісничого, першого заступника генерального директора. Як пояснив суду представник позивача та не заперечив відповідач, призначення позивача саме виконуючим обов'язки головного лісничого, першого заступника генерального директора пов'язано з тим, що згідно практики призначень на цю посаду надається погодження Управління майном спільної власності Львівської обласної ради. Оскільки попередній головний лісничий, перший заступник генерального директора був звільнений і на підприємстві вже

необхідно було виконувати роботу головного лісничого, то позивача до надання погодження Управлінням майном ЛОР було призначено на цю посаду в якості виконуючого обов'язки. Позивач виконував функції головного лісничого, першого заступника генерального директора. Відповідно до штатних розкладів Обласного комунального спеціалізованого лісогосподарського підприємства «Галсільліс» від 01.10.2011 року, від 19.10.2011 року, від 01.12.2011 року, від 01.01.2012 року, від 01.02.2012 року, наданих представником відповідача на момент звільнення позивач займав посаду головного лісничого, першого заступника генерального директора. Також, відповідно до пояснень ОСОБА_1, які не заперечив відповідач, позивача запрошували на різного роду наради в Управління майном спільної власності Львівської обласної ради як головного лісничого, першого заступника генерального директора ЛГП «Галсільліс». Крім того, відповідно до наказу №126 від 31.12.2010 року, наявному в матеріалах справи, позивач, окрім функцій головного лісничого, першого заступника генерального директора, за умови тимчасової відсутності на робочому місці генерального директора, виконував функції генерального директора Обласного комунального спеціалізованого лісогосподарського підприємства «Галсільліс».

Як пояснив позивач та його представник, а також не заперечив відповідач, ані третя особа, 16.01.2012 року, генерального директора, ОСОБА_3 не було певний час на робочому місці, але телефонним дзвінком він надав таке доручення позивачеві. 13.02.2012 р. Позивача звільнено з роботи за п. 1 ч. 1 [ст. 41 КЗпП України](#) за вчинення одноразового грубого порушення, яке проявилось у тому, що позивач підписав листа, адресованого органам прокуратури м. Львова та Львівської області щодо перевірки фактів, пов'язаних із діяльністю територіальною Державною інспекцією праці у Львівській області. Копія цього листа від 16.01.2012 року наявна в матеріалах справи. В матеріалах справи наявна копія протесту прокурора на наказ ЛГП «Галсільліс» від 28.12.2012 року №67 «Про перенесення святкових і робочих днів», копія посадової інструкції головного лісничого, першого заступника генерального директора від 15.04.2002 року, в тексті якої відсутні відомості про ознайомлення із її змістом позивача. В матеріалах справи наявні також пояснення позивача, надані відповідачеві з приводу підписання ним листа на органи прокуратури, а також копія акту відповідача від 16.01.2012 року про те, що ОСОБА_4 не доручав позивачеві підписувати жодні листи. Наявні також копії журналу реєстрації виробничих наказів відповідача в період з 04.01.2011 року по 28.12.2011 року.

До справи долучено копію виписки із Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців №741261 від 17.11.2011 року відповідно до якої ОСОБА_4 виконує обов'язки керівника ЛГП «Галсільліс», долучено також копію наказу Управління майном спільної власності Львівської обласної ради №02-П від 13.01.2012 року «Про виконання обов'язків керівника ОКС ЛГП «Галсільліс» про покладення обов'язків керівника цього підприємства на ОСОБА_4 Однак, відповідно до п.п.20 п.1 ст.43 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» призначення і звільнення керівників комунальних підприємств здійснюється виключно на пленарних засіданнях обласної ради, результатом чого є рішення сесії відповідної ради про призначення такого керівника. Дана правова норма не робить винятку для тимчасово виконуючих обов'язків керівників комунальних підприємств, оскільки тимчасово виконуючий обов'язки керівника це також керівник. Відповідно до п.2 ст.18 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців», якщо відомості, які підлягають внесенню до Єдиного державного реєстру, є недостовірними і були внесені до нього, то третя особа не може посилається на них у спорі у разі, якщо вона знала або могла знати про те, що такі відомості є недостовірними.

Рішення Львівської обласної ради про призначення ОСОБА_4 керівником ЛГП «Галсільліс» ані відповідач, ані третя особа суду не надали.

У справі наявні також наказ Управління майном спільної власності Львівської обласної ради №10-П від 10.02.2012 року «Про виконання обов'язків керівника ОКС ЛГП «Галсільліс», відповідно до якого з 13.02.2012 року на ОСОБА_2 покладено виконання таких обов'язків, рішення Шевченківського районного суду м. Львова від 14.02.2012 року про поновлення ОСОБА_2 на посаді головного лісничого, першого заступника генерального директора ЛГП «Галсільліс», наказ відповідача №24 від 07.03.2012 року про поновлення ОСОБА_2 на роботі.

Рішення Львівської обласної ради про призначення ОСОБА_2 керівником ЛГП «Галсільліс» ані відповідач, ані третя особа суду не надали.

Таким чином, в силу вимог [ст. 58 ЦПК України](#) виписка з Єдиного державного реєстру відносно ОСОБА_4 та накази Управління майном спільної власності Львівської обласної ради про покладення на ОСОБА_4, ОСОБА_2 обов'язків керівника не є належними доказами, не підтверджують виконання цими особами функцій керівника Обласного комунального спеціалізованого лісогосподарського підприємства «Галсільліс» та не беруться до розгляду судом.

Натомість у матеріалах справи наявне рішення сесії Львівської обласної ради №1217 від 25.05.2010 року про призначення ОСОБА_3 директором Обласного комунального спеціалізованого лісогосподарського підприємства «Галсільліс», також наявний контракт з керівником обласного комунального спеціалізованого лісогосподарського підприємства «Галсільліс» ОСОБА_3, від 25.05.2010 року, відповідно до якого він здійснює поточне управління ЛГП «Галсільліс», діє на засадах єдиноначальності. У матеріалах справи також наявне рішення Львівської обласної ради №359 від 05.01.2012 року «Про ситуацію, яка склалася на обласному комунальному спеціалізованому лісогосподарському підприємстві «Галсільліс», відповідно до якого ОСОБА_3 тимчасово відсторонений від виконання своїх обов'язків на час проведення службового розслідування. Доказів призначення та наявності службового розслідування відповідач суду не надав. Таким чином, повноважним керівником Обласного комунального спеціалізованого лісогосподарського підприємства як на момент підписання позивачем листа правоохоронним органам, так і на момент звільнення позивача був ОСОБА_3.

Окрім того, звільнення позивача відповідачем відбулося в перший день, коли відповідно до наказу Управління майном спільної власності ОСОБА_2 приступив до виконання обов'язків керівника ЛГП «Галсільліс», наказ про звільнення позивача підписано ОСОБА_2 Позивач заявляє про тривалий тиск на нього з боку попереднього в.о. генерального директора ОСОБА_4 та ОСОБА_2 з метою звільнення його із посади головного лісничого, першого заступника генерального директора.

Відповідно до трудової книжки позивача його трудовий досвід пов'язаний в основному із зайняттям керівних посад та управлінням лісогосподарськими підприємствами, таким чином, він має позитивну ділову репутацію, відповідно до пояснень позивача його гідність та ділова репутація зазнали внаслідок незаконного звільнення шкоди, він втратив душевний спокій, були порушені його стосунки з оточуючими людьми, його рідні та близькі тривалий час переживали за стан його здоров'я, він незаконно був позбавлений джерел існування.

Представник відповідача та третя особа проти позову заперечили.

Представником позивача було заявлено клопотання про передачу справи до Шевченківського районного суду м. Львова. Однак, позивачем подано суду копію договору оренди житла в м. Івано-Франківську, який свідчить про його проживання в м. Івано-Франківську більш, ніж 6 місяців підряд. Відповідно до [ст. 110 Цивільного процесуального кодексу України](#) позови, що виникають з трудових правовідносин, можуть пред'являтися за місцем проживання чи перебування позивача.

Виходячи із норм [ст. 3 ЗУ «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання»](#) місце проживання - адміністративно-територіальна одиниця, на

території якої особа проживає строком понад шість місяців на рік. Оскільки Позивач проживає та перебуває на території м. Івано-Франківська, то ОСОБА_1 використав своє право на альтернативну підсудність, а тому суд відмовив у задоволенні клопотання у зв'язку із його необґрунтованістю.

Заперечуючи позов, представник відповідача пояснив суду, що наказом №10-П від 10.02.2012 року Управління майном спільної власності Львівської обласної ради, яке відповідно до статуту ЛГП «Галсільліс» є його засновником, діяло згідно рішення власника, Львівської обласної ради, від 05.01.2012 року №359, на ОСОБА_2 покладено виконання обов'язків керівника ОКС ЛГП «Галсільліс». Однак таке твердження спростовується статутом Обласного комунального спеціалізованого лісогосподарського підприємства, відповідно до п.1.1. якого засновником ЛГП «Галсільліс» є Львівська обласна рада. Окрім того, відповідно до п. 5.4 статуту ЛГП «Галсільліс» призначення керівника цього підприємства здійснюється засновником (Львівською обласною радою).

Також відповідач вказує на те, що позивач був прийнятий на роботу з 13.10.2011 року, тому наказ №126 від 31.12.2010 року по ЛГП «Галсільліс» щодо виконання головним лісничим, першим заступником генерального директора на час відсутності генерального директора цього підприємства його обов'язків. Це спростовується наявним в матеріалах справи наказом №126 від 31.12.2010 року, із текстом якого ОСОБА_1 після прийняття на роботу ознайомлено під розписку.

Пояснення та докази відповідача щодо виробничих наказів за 2011 рік не беруться до уваги судом, оскільки не стосуються предмету доказування. Наказ №126 датований 31.12.2010 року.

Також відповідач заявив про те, що на його думку представник позивача, ОСОБА_5, не має законних підстав представляти інтереси позивача в даній справі, оскільки перебуває у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею 3-х років як працівник Обласного комунального спеціалізованого підприємства «Галсільліс». Відповідач додає при цьому копії відповідних наказів. Однак такі твердження не відповідають закону. Відповідно до ст. ст. [40, 41 ЦПК України](#) не можуть бути представниками: особа, яка є одночасно представником іншої сторони, третіх осіб, які заявляють самостійні вимоги щодо предмета спору або беруть участь у справі на другій стороні; особи, які діють у цьому процесі як секретар судового засідання, перекладач, експерт, спеціаліст, свідок; судді, слідчі, прокурори не можуть бути представниками в суді, крім випадків, коли вони діють як представники відповідного органу, що є стороною або третьою особою в справі, чи як законні представники. Свої твердження відповідач не підтвердив жодним доказом, відповідно до якого представник позивача належала б до осіб, які не можуть бути представниками у даній справі. Натомість в матеріалах справи наявна нотаріально посвідчена довіреність за підписом позивача про уповноваження ОСОБА_5 на ведення своїх справ як фізичну особу. Довіреностей від інших учасників даного судового процесу

на представництво ОСОБА_5 їх інтересів у даній справі - нема. Таким чином, ОСОБА_5 є повноважним представником позивача у цій справі.

Третя особа, ОСОБА_2, проти позову заперечив. Суду пояснив, що ОСОБА_1 звільнено з роботи не тому, що він подав в органи прокуратури листа, а звільнено за вчинення неправомірних дій, які виразилися в тому, що він самовільно підписав такого листа, тобто, перевищив свої службові повноваження. Підписав листа як головний лісничий, перший заступник генерального директора. Без доручення в.о. генерального директора ОСОБА_4 Дане пояснення спростовується матеріалами справи, оскільки встановлено, що на момент підписання листа органам прокуратури позивачем (16.01.2012 року) він дійсно займав посаду і виконував функції головного лісничого, першого заступника генерального директора, відповідно до наказу №126 від 31.12.2010 року він одночасно із вказаними функціями на час відсутності на робочому місці генерального директора, ОСОБА_3 виконував функції генерального директора.

Виходячи із лікарняних листів, наявних в матеріалах справи, позивач у зв'язку із хворобою не пропрацював у Обласному комунальному спеціалізованому лісогосподарському підприємстві двох місяців підряд. До справи долучено Довідку про середню заробітну плату (дохід) позивача як в.о. головного лісничого, першого заступника генерального директора ЛГП «Галсілля», надану відповідачем за період лютий-серпень 2012 року. На підставі цієї довідки заробітна плата позивача за лютий 2012 року складає 4 612,56 грн., за березень 2012 року - 13 091,12 грн., за квітень 2012 року - 6 110,00 грн., за травень 2012 року - 6 110,00 грн., за червень 2012 року - 6 110,00 грн., за липень 2012 року - 6 110,00 грн., за серпень (по 22.08.2012 року) 2012 року.

Відповідно до п. 4 «Порядку обчислення середньої заробітної плати», затвердженого [постановою Кабінету Міністрів України № 100 від 08.02.1995 року](#), коли працівник не мав заробітку, не з вини працівника, розрахунки проводяться виходячи з установленого посадового (місячного) окладу.

[Ст. 149 КЗпП України](#) передбачає, що до застосування дисциплінарного стягнення власник або уповноважений орган повинен зажадати від порушника трудової дисципліни письмового пояснення. При обранні виду дисциплінарного стягнення повинно бути враховано ступінь тяжкості вчиненого проступку і заподіяну ним шкоду, обставини за яких вчинено проступок, і попередню роботу працівника.

На підставі [ст. 235 КЗпП України](#) у разі звільнення без законної підстави працівник повинен бути поновлений на роботі органом, який розглядає трудовий спір. При винесенні рішення про поновлення а роботі орган, який розглядає трудовий спір, одночасно приймає рішення про виплату працівникові середнього заробітку за час вимушеного прогулу.

Статті [23, 1167 ЦК України](#) передбачають, що особа має право на відшкодування моральної шкоди, завданої внаслідок порушення її прав. Моральна шкода полягає: у душевних стражданнях, яких фізична особа зазнала в зв'язку з протиправною поведінкою щодо неї самої, членів сім'ї чи близьких родичів, у душевних стражданнях, яких фізична особа зазнала в зв'язку із цим.

Власник або уповноважений ним орган, на підставі [ст. 237-1 КЗпП України](#), повинен відшкодувати працівнику моральну шкоду у разі, якщо порушення його законних прав призвело до моральних страждань, втрати нормальних життєвих зв'язків і вимагають від нього додаткових зусиль для організації свого життя.

Відповідно до п. п. 3, 9 [Постанови Пленуму Верховного Суду України від 31.03.1995 року № 4 "Про судову практику в справах про відшкодування моральної \(немайнової\) шкоди"](#), під моральною шкодою слід розуміти втрати немайнового характеру внаслідок моральних чи фізичних страждань, або інших негативних явищ, заподіяних фізичній особі незаконними діями або бездіяльністю інших осіб. Відповідно до чинного законодавства моральна шкода може полягати, зокрема: у порушенні нормальних життєвих зв'язків через неможливість продовження активного громадського життя, порушенні стосунків з оточуючими людьми, при настанні інших негативних наслідків. Розмір відшкодування моральної (немайнової) шкоди суд визначає залежно від характеру та обсягу страждань (фізичних, душевних, психічних, тощо), яких зазнав позивач, характеру немайнових втрат (їх тривалості, можливості відновлення тощо), та з урахуванням інших обставин. Зокрема, враховується стан здоров'я потерпілого, тяжкість вимушених змін у його життєвих і виробничих стосунках, час та зусилля, необхідні для відновлення попереднього стану. При цьому суд має виходити із засад розумності, виваженості та справедливості.

Відповідно до ч. 3 [ст. 10 ЦПК України](#) кожна сторона, а також інші особи, що приймають участь в розгляді справи, повинні довести ті обставини, на які вони посилаються як на підставу своїх вимог чи заперечень.

Відповідно до п.8 [Постанови Пленуму Верховного суду України № 4 від 31.03.95р. «Про судову практику в справах про відшкодування моральної \(немайнової\) шкоди»](#) за моральну (немайнову) шкоду, заподіяну працівником під час виконання трудових обов'язків, відповідальність несе організація з якою цей працівник перебуває у трудових відносинах, а останній відповідає перед нею в порядку регресу.

Під час судового розгляду справи відповідачем не наведено обставин законності звільнення позивача та не надано доказів законності своїх дій. В наказі про звільнення ОСОБА_1 не вказано порушення яких конкретно вимог і яких саме нормативних актів ним допущено, не вказано в чому саме полягає одноразове грубе порушення ним трудових обов'язків.

Виходячи з викладеного, суд вважає необхідним задовольнити позовні вимоги ОСОБА_1 до Обласного комунального спеціалізованого лісгосподарського підприємства «Галсільліс», поновити його на посаді головного лісничого, першого заступника генерального директора Обласного комунального спеціалізованого лісгосподарського підприємства «Галсільліс», стягнути з відповідача середню заробітну плату за час вимушеного прогулу, яка на час винесення рішення судом становить 54 341,44 грн., та стягнути з відповідача компенсацію за заподіяну моральну шкоду у розмірі 8 000 грн. 00 коп.

Відповідно до [ст.237 КЗпП України](#) - у разі, якщо звільнення здійснено з порушенням закону - суд покладає на службову особу, винну в незаконному звільненні працівника, обов'язок покрити шкоду, заподіяну підприємству, установі, організації у зв'язку з оплатою працівникові часу вимушеного прогулу.

Виходячи з вищенаведеного та керуючись ст.ст. [149, 235 КзпП України](#), ст. ст. [23, 1167 ЦК України](#), ст. ст. [208, 209,212-215,218 ЦПК України](#), суд -

В И Р І Ш И В :

Позов задоволити частково.

Поновити ОСОБА_1 на посаді головного лісничого, першого заступника генерального директора Обласного комунального спеціального лісогосподарського підприємства "Галсільліс".

Стягнути з Обласного комунального спеціального лісогосподарського підприємства "Галсільліс" (вул.Промислова,9, м.Львів, 79024, код ЄДРПОУ 30918317) на користь ОСОБА_1 середній заробіток за час вимушеного прогулу кошти на загальну суму 99898,50 грн..

Стягнути з Обласного комунального спеціального лісогосподарського підприємства "Галсільліс" (вул.Промислова,9, м.Львів, 79024, код ЄДРПОУ 30918317) на користь ОСОБА_1 2000,00 грн. заподіяної моральної шкоди.

У задоволенні інших позовних вимог ОСОБА_1 - відмовити.

Апеляційна скарга на рішення суду подається до Апеляційного суду Івано-Франківської області через Івано-Франківський міський суд протягом десяти днів з дня його проголошення. Особи, які брали участь у справі, але не були присутні у судовому засіданні під час проголошення судового рішення, можуть подати апеляційну скаргу протягом десяти днів з дня отримання копії цього рішення.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку для подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним судом.